

[Laurits Knudsen.]
 erindre, at vi ved første Behandling gik imod den udstrakte Bemyndigelse, som gives Justitsministeren til at afvige fra Lovens Bestemmelser. Vi gik ligeledes imod, at § 2, 1ste Stykke, og § 3 ikke bringes i Anvendelse overfor frivillige Korps. Ud fra denne Kritik har vi ogsaa hævdet vort Standpunkt i Udvalget og stillet de nævnte Ændringsforslag. Under Udvalgsarbejdet har vi udbedt os en Del Oplysninger om forskellige Forhold og navnlig om de frivillige Korps. Disse Oplysninger har beredvilligt været stillet til Raadighed for Udvalget. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa en nærmere Omtale af disse Dokumenter, men jeg kan kort og godt erklære, at de i alt Fald ikke har forandret vort Syn paa Spørgsmaalet. Nu bliver Forholdet imidlertid det, at hvis man vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, betyder det, at de frivillige Korps uden Tilladelse kan forskaffe sig baade Skydevaaben, Ammunition, Haandgranater og Bomber, som ved Eksplosion udslynger Smaalegemer — det vil altsaa sige Bomber med et Indhold, som kan virke baade saarende og dræbende, Stoffer, Vædsker eller Luftarter, som ved Spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende. Endelig giver man ogsaa frit Spil med Hensyn til Indkøb af alle eksplosive Sprængstoffer, hvortil kommer, hvad der er det værste af det hele og det, som vor Kritik hidtil særlig har været rettet mod, at der ikke er den mindste Kontrol med disse Menneskers Indkøb og deres Rettigheder til at skaffe sig hvad som helst, idet § 3 fastslaar, at disse Korps med Hensyn til alle deres Indkøb og alt, hvad de vil forskaffe sig af Vaaben og Ammunition, ikke har nogen Anmeldelsespligt; den er de ganske fritaget for. Men baade Indkøb og Forbrug skulde, synes vi, være under Justitsministeriets, under Statens Kontrol. Altsaa maa vi hævde, at Anmeldelsespligt og Kontrol mangler i Lovforslaget. En saadan Lovgivning kan vi ikke gaa med til, og jeg henleder i den Anledning særlig Opmærksomheden paa Ændringsforslag Nr. 5, hvorefter disse Særrettigheder for de frivillige Korps udgaar af Lovforslaget.

Vi kan tiltræde samtlige Ændringsforslag under Nr. 7, 8, 9 og 10, som er omtalt af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Zahle). Ændringsforslag Nr. 6, som den ærede Ordfører (Jensen-Stevns) har omtalt, maa vi derimod fraraade ærede Medlemmer at stemme for. Thi hvis Ændringsforslag Nr. 6 vedtages, betyder det intet mindre

end, at de Særrettigheder, som i § 4, 2det Stykke, er givet de forskellige frivillige Korps, ogsaa skal være gældende for de under Overbestyrelsen for de danske Skytte- og Gymnastikforeninger og Dansk Idrætsforbund staaende Skytteforeninger. Dette er altsaa en yderligere Foringelse af Lovforslaget. Det betyder, at Flertallet ikke har været tilfreds med Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det blev forelagt, men har ønsket at gøre Indrømmelser for flere Korps, end der i Forvejen var medtaget.

Jeg skal ikke gøre andre Indvendinger herimod, men kun til Slut endnu en Gang anbefale, at man stemmer for Ændringsforslagene Nr. 5, 7, 8, 9 og 10.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg overfor de Udtalelser, som er fremsat af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Zahle) og nu sidst af det ærede 12de Medlem for 6te Kreds (Laurits Knudsen) udtale følgende. De Ændringsforslag, der er stillet af de ærede Partier, som de to Talere repræsenterer, maa jeg bestemt fraraade. Synspunktet var, at der ingen Kontrol bliver. Men det er ikke rigtigt, thi der er en Kontrol. Den omtalte Bestemmelse gælder kun de frivillige Korps, der har Overenskomst med Forsvarsministeren i Henhold til § 210 i Hærloven af 1922. Som Følge deraf vil man, hvad Øjeblik det skal være, kunne ophæve denne Kontrakt, og i samme Øjeblik som Krigsministeriet finder Anledning til at ophæve denne Kontrakt, falder de ind under Lovens almindelige Bestemmelser. Altsaa, Krigsministeriet vil kunne faa den samme Kontrol overfor dem, som Justitsministeriet i øvrigt har med Hensyn til Lovens Anvendelse. Derfor kan jeg ikke forstaa de Indvendinger, som man fremkom med overfor § 4. Der er Kontrol. Dernæst maa jeg ogsaa fremhæve, at Meningen med selve Lovforslaget er, at alt det, som under almindelige Forhold maa og bør være tilladeligt, vil Loven ikke forbyde. Ellers vilde Administrationen ogsaa blive meget indviklet. Synspunktet har altsaa været det, at hvad der under normale Forhold er rigtigt, hvad der ikke er noget som helst mistænkeligt i, vil man ikke gribe ind overfor, men man giver Ministeren Ret til, hvis der bliver noget mistænkeligt, at skride ind. Det synes jeg maa være det almindelige Lovgivningsgrundlag, for ellers vilde jo enhver Administration blive meget indviklet, og man vilde komme i Strid med alt, hvad man overhovedet kunde kalde Simplifikation. Jeg vil derfor hævde